

Arrest

nr. 270 937 van 5 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
 X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jouw moeder M. X (O.V. X) verklaarde in uwen hoofde dat je de Nigeriaanse nationaliteit bezit en behoort tot de Ibo stam zoals jouw vader N. X (O.V. X). Je bent geboren op 19 oktober 2020 te Ronse, en bent dus minderjarig. Jouw moeder behoort tot de Esan (Ishan) etnie en is afkomstig van Edo State. Jouw vader is afkomstig uit Anambra state.

Op 19/06/2018 dienden jouw moeder (CGVS X) en jouw vader (CGVS X) elk afzonderlijk een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van jouw zus A. werd ingediend. Zowel in het verzoek van jouw moeder als in dat van jouw vader werd op 18/09/2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 22/10/2019 dienden jouw ouders elk afzonderlijk een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RVV). Wegens de onderlinge verbondenheid van de dossiers van jouw ouders, werd hun beroep samen behandeld voor de RVV. Op 03/07/2020 velde de RVV een arrest met nummer X dat besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing werd geen cassatieberoep ingediend. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22/09/2020 diende jouw vader een eerste volgend verzoek in om internationale bescherming. Op 29/10/2020 nam het Commissariaat-Generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Er werd geen beroep ingediend tegen deze beslissing.

Op 03/12/2020 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, tegelijkertijd met jouw zus A. (CGVS X O.V. X).

Ter staving hiervan vermeldt jouw moeder in jouw hoofde een vrees voor vrouwelijke genitale verminking bij een terugkeer naar Nigeria enerzijds en anderzijds een vrees dat jij en jouw zus zouden kunnen gekidnapt worden omdat er in Nigeria kidnappings gebeuren door Boko Haram en bandieten.

Ter staving van jouw verzoek dien je volgende documenten in: een fiche van de organisatie GAMS van jezelf, jouw ouders en jouw zus A., een verklaring op eer van jouw vader en moeder bij GAMS, een medisch attest betreffende vrouwelijke genitale verminking van jezelf, jouw zus A. en jouw moeder, en een uittreksel van jouw geboorteakte en die van jouw zus A..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit jouw dossier blijkt immers dat je slechts 11 maanden oud bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder en tevens jouw voogd, X M., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangezien je wegens jouw jonge leeftijd nog niet kan praten en dus niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk onderhoud af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) onvoldoende elementen naar voor hebt gebracht, waaruit moet blijken dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Jouw moeder verklaart in jouw naam dat je niet naar Nigeria kan terugkeren uit vrees voor vrouwelijke genitale verminking te zullen moeten ondergaan enerzijds, en anderzijds dat jij en jouw zus zouden kunnen gekidnapt worden omdat er in Nigeria kidnappings gebeuren door Boko Haram en bandieten.

Wat betreft de vrees voor vrouwelijke genitale verminking dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw moeder verklaarde dat de vrees die ze in jouw hoofde verklaarde, hetzelfde is als de vrees die ze eerder heeft geuit voor jouw zus A.. Immers, wanneer de dossierbehandelaar aan jouw moeder vroeg wat haar vrees is in jouw hoofde, was het eerste dat ze antwoordde "het is hetzelfde als voor A."(NPO p.12).

Het dient verder te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van jouw moeder niet kan blijken dat er specifieke omstandigheden zijn, noch specifieke persoonskenmerken (afgezien van een leeftijdsverschil van 2 jaar) die jou onderscheiden van jouw zus A. wat betreft de beoordeling van het risico op genitale verminking bij terugkeer. Op 19 juni 2018 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van jouw zus A. als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jij was op dat moment nog niet geboren. Voor dit verzoek nam het CGVS op 18 september 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 22 oktober 2019 dienden jouw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 03 juli 2020 een arrest velde dat besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. **Hoewel jij op het moment dat de Raad haar arrest velde nog niet was geboren, dient te worden vastgesteld dat de situatie op basis waarvan het CGVS en de RvV de beoordeling maakten inzake de vrees voor genitale verminking in hoofde van jouw zus A. niet gewijzigd is.** Om die reden dient in eerste instantie verwezen te worden naar de eerdere beoordeling die ten aanzien van jouw zus A. werd gemaakt in het kader van jouw ouders eigen verzoek van 19 juni 2018 en de toen geuite vrees inzake voor vrouwelijke genitale verminking:

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor een mogelijke besnijdenis (oftewel vrouwelijke genitale verminking, verder VGV) ten aanzien van uw minderjarige dochter A. N. bij een terugkeer naar Nigeria, kan er het volgende worden opgemerkt (notities CGVS N. 2, p. 11 + notities CGVS M. 2, p. 6). U geeft in dit kader aan dat “de dorpelingen” (van Ebenebe) uw dochter zullen besnijden (notities CGVS N. 4, p. 13-14) en dat u niet kan zeggen dat u uw kind niet zal laten besnijden omdat het traditie is. Gevraagd of er nog andere personen dan de dorpelingen u daartoe zullen verplichten, benoemt u wederom de mensen van uw dorp. Gevraagd of specifieke mensen u ertoe gaan verplichten, herhaalt u wederom dat het de mensen van het dorp zijn. Uw echtgenote verklaart dat oudere vrouwen in haar dorp (Ochwa) haar ertoe zullen verplichten jullie dochter te besnijden (notities CGVS M. 4, p. 20-21). Gevraagd of er specifieke personen zijn die jullie dochter zullen besnijden, herhaalt zij dat het de oudere vrouwen van het dorp zijn die dat zullen doen. Gevraagd of er nog andere personen zijn die haar ertoe zullen verplichten jullie dochter te besnijden, antwoordt uw echtgenote ontkennend, want “dat zijn de enige personen.” Echter, uit beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat de beslissing tot het besnijden van een meisje afhangt van de ouders en dat andere personen hier maar een beperkte invloed op uitoefenen. Daarenboven blijkt uit deze informatie niet dat de beslissing van de ouders door andere personen genegeerd wordt. Hierbij wordt eveneens opgemerkt dat u Nigeria in februari 2015 verlaten heeft (notities CGVS N. 2, p. 3) en dat u niet communiceert met iemand in Nigeria (notities CGVS N. 4, p. 13). Uw echtgenote geeft daarenboven aan dat zij haar dorp in april 2016 verlaten heeft (notities CGVS M. 1, p. 7) en dat alleen haar jongere broer weet dat zij een dochtertje heeft (notities CGVS M. 4, p. 19). Uw echtgenote verklaart verder dat zij niet met haar broer gesproken heeft over besnijdenis. Zij verklaart eveneens dat haar broer gedurende meerdere jaren geen contact meer heeft met hun grootmoeder (notities CGVS M. 2, p. 5). Overigens kan er nog worden opgemerkt dat uit de door jullie voorgelegde geboorteakte blijkt dat jullie dochter A. N. op 5 september 2018 te België geboren werd. Aangezien u zelf geen contact heeft met iemand in Nigeria en uw echtgenote sinds april 2016 geen contact meer heeft met iemand uit haar dorp en haar broer evenmin nog contact heeft met hun grootmoeder, kan men er aldus van uitgaan dat de bewoners van zowel uw eigen dorp als het dorp van uw echtgenote niet eens van het bestaan van jullie dochter op de hoogte zijn. Men kan dan ook niet dienstig inzien waarom u zich niet samen met uw gezin elders in Nigeria zou kunnen vestigen. Jullie kunnen hier tevens ook geen afdoend antwoord voor formuleren (notities CGVS M. 2, p. 5 + notities CGVS N. 1, p. 19 + notities CGVS N. 2, p. 10-11), te meer daar de door jullie ingeroepen redenen hierboven reeds als niet geloofwaardig beschouwd worden. Gevraagd of uw echtgenote informatie opgezocht heeft over VGV in Nigeria (notities CGVS M. 4, p. 21), verklaart zij het niet te moeten vragen, want alles te weten over besnijdenis omdat het gedaan wordt daar waar zij geboren en getogen is. U heeft zelf ook geen informatie opgezocht omtrent VGV in Nigeria (notities CGVS N. 4, p. 13-14). **Uit informatie blijkt evenwel dat de prevalentie van VGV verschillend is per regio in Nigeria (beschikbaar in uw administratief dossier).** In de regio's van het Zuid-Oosten (32,5 %) (waartoe Anambra State behoort) en van het Zuid-Westen (41,1 %) van Nigeria zou VGV wijder verspreid zijn. In het ZuidZuiden (23,3 %) (waartoe Edo State behoort) en in het Noord-Westen (19,3 %) is de prevalentie daarentegen veel lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte (8,6 %) en in het Noord-Oosten (1,4 %) de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. In Anambra State bedraagt de prevalentie bv. 17,1 %. **Overigens blijkt volgens beschikbare informatie dat het wel degelijk mogelijk is voor een persoon die wil ontsnappen aan VGV om zich elders in Nigeria te vestigen. Uw louter hypothetische verklaringen en argumenten – dat u nergens anders in Nigeria kan gaan wonen omdat het iets spiritueel en traditioneel is en**

dat u en uw dochter zich niet elders op een veilige manier in Nigeria zouden kunnen vestigen, worden door geen enkel concreet en objectief gegeven ondersteund. Het is daarenboven niet aannemelijk dat jullie geen enkele moeite gedaan hebben om zich te informeren over de beschermingsmogelijkheden tegen VGV in Nigeria indien jullie werkelijk zouden vrezen dat jullie dochter VGV dreigt te ondergaan.

Jullie verklaren dat jullie dochter behoort tot de Ibo etnie (notities CGVS N. 1, p. 20 + notities CGVS M. 1, p. 15). Aan uw echtgenote gevraagd hoe haar schoonfamilie staat tegenover VGV, weet zij het niet (notities CGVS M. 4, p. 23), hoewel u, haar echtgenoot, haar vertelt heeft dat het reëel is in uw dorp. Zelf weet u evenmin hoe de familie van uw vrouw staat tegenover VGV (notities CGVS N. 4, p. 18). Zij verklaart eveneens dat meisjes bij Ibo gewoonlijk onderhevig zijn aan besnijdenis (notities CGVS M. 4, p. 18). Zelf verklaart u eveneens dat zowel jongens als meisjes besneden worden bij de Ibo (notities CGVS N. 4, p. 11). Gevraagd vanaf welke leeftijd meisjes besneden worden, verklaren jullie beiden dat dit al kan gebeuren vanaf zeer jonge leeftijd (notities CGVS N. 4, p. 12 + notities CGVS M. 4, p. 19). Hoewel u verklaart dat kinderen nooit ouder zijn dan een jaar op het moment van de besnijdenis, verklaart uw echtgenote dat ook volwassen vrouwen nog besneden kunnen worden. Gevraagd of er in Nigeria etnische groepen zijn waar er niet of minder aan besnijdenis gedaan wordt, verklaart u alleen mensen te kennen die besneden zijn en geen mensen te kennen die niet besneden zijn (notities CGVS N. 4, p. 18-19). U heeft zelfs niet horen spreken over mensen die niet besneden zijn. Aan uw echtgenote gevraagd of er in Nigeria etnische groepen zijn waar niet of minder aan besnijdenis gedaan wordt, verklaart zij niet te weten waar ze dat niet doen in Nigeria (notities CGVS M. 4, p. 24).

Er kan hierbij worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat de prevalentiegraad 18,4 % bedraagt in de leeftijdsgroep 15-49 jaar en 25,3 % in de leeftijdsgroep van meisjes tot 14 jaar. De hoogste prevalentiegraad valt te noteren bij de Yoruba-stam (45,4 %) en bij de Igbo-etnie (29,2 %). De prevalentie bij de andere etnische groepen bedraagt minder dan 15 %. Dit in contrast met jullie verklaringen dat “meisjes bij Ibo gewoonlijk onderhevig zijn” en dat u geen mensen kent die niet besneden zijn. Daarenboven blijkt uit de informatie dat slechts de zeer naaste familieleden weten of een vrouw of meisje een VGV ondergaan heeft.

Tenslotte blijken jullie evenmin op de hoogte van een mogelijks wettelijk kader omtrent besnijdenissen te Nigeria. Gevraagd of zij in Nigeria ergens bescherming kan zoeken, verklaart uw echtgenote dat het onmogelijk is om dat te krijgen en dat ze (jullie dochter) sowieso besneden zal worden (notities CGVS M. 4, p. 21-22). Gevraagd of zij daar bij de overheid geen hulp voor kan vragen, verklaart uw echtgenote dat de overheid niet vecht tegen ‘traditioneel gedoe’ en dat zij nog nooit gehoord heeft dat de overheid mensen belet om hun traditie te eren. Zelf verklaart u dat u zich niet elders met uw dochter kan vestigen omdat besnijdenis in alle dorpen gebeurt (notities CGVS N. 4, p. 13) en dat uw kind besneden zal worden zolang de mensen van uw dorp weten dat u een kind heeft (notities CGVS N. 4, p. 18). U heeft echter nog nooit nagedacht om ergens anders in Nigeria te gaan wonen om uw kind te beschermen. Gevraagd of het besnijden van meisjes strafbaar is in Nigeria, verklaart u dat het niet strafbaar is (notities CGVS N. 4, p. 17), terwijl uw echtgenote verklaart dat het gewoon gedaan wordt (notities CGVS M. 4, p. 23) en dat de overheid niets kan doen omdat het deel uitmaakt van de traditie. Gevraagd of het besnijden van meisjes verboden is in Edo State en Anambra State, verklaren jullie beiden dat besnijdenissen uitgevoerd worden (notities CGVS N. 4, p. 17 + notities CGVS M. 4, p. 23). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV, dit op het vlak van sensibilisering, maar eveneens juridische en logistieke steun biedend. Bovendien heeft de Nigeriaanse staat verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma's die strijden tegen VGV. De in mei 2015 getekende “Violence Against Persons (Prohibition) Act” verbiedt onder andere VGV. Twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo State zou overigens de wetgeving tegen VGV reeds bestaan sinds 1999. Er bestaat in Nigeria dus wel degelijk een draagvlak tegen VGV. Gevraagd wat er gaat gebeuren als u weerstand biedt aan de besnijdenis van uw dochter, verklaart u dat de persoon die weigert vervloekt wordt (notities CGVS N. 4, p. 14). Uw echtgenote verklaart dat de hele familie vervloekt zal worden (notities CGVS M. 4, p. 19). Hierbij wordt opgemerkt dat (het idee van) vervloekingen louter gestoeld is op bijgeloof en geen objectieve grond vormt die in aanmerking kan worden genomen in het kader van uw aangevoerde vrees voor vervolging.

De door u neergelegde attesten i.v.m. genitale verminking van uw echtgenote en uw dochter kunnen het voorgaande niet weerleggen.

Gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten te worden dat u er niet in slaagt om een vrees voor besnijdenis van uw dochter aannemelijk te maken.

In haar arrest van 03 juli 2020 benadrukte De RvV dat jouw ouders niet aannemelijk hebben gemaakt dat ze zich niet konden verzetten tegen de besnijdenis van hun dochter en dat de maatschappelijke norm die werd opgeworpen in het verzoekschrift rond de traditie van besnijdenis opzij kan worden geschoven zonder zich bloot te stellen aan een vluchtelingrechtelijke vervolging. Verder benadrukte de RvV dat er een Nigeria wel degelijk een draagvlak bestaat tegen VGV, blijkens de beschikbare landeninformatie dat er verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV. De RvV oordeelde verder dat ze niet inziet waarom jouw ouders zich niet elders zouden kunnen vestigen in Nigeria, gegeven de verschillende prevalentiecijfers per regio.

Jouw moeder haalt in onderhavig verzoek in jouw hoofde geen elementen aan die bovenstaande beoordeling in een ander daglicht kunnen stellen.

Jouw moeder kan niet concreet maken door wie je zou worden besneden. Ze verklaart slechts dat het de traditie is van het dorp, dat de mensen in het dorp het beslissen met jouw grootvader, en dat de oudere mensen, mannen en vrouwen het zullen dwingen (NPO p.15). Het doet de nodige wenkbrauwen fronsen dat jouw moeder er niet meteen in slaagt de actor van een mogelijke vervolging in Nigeria te concretiseren. De louter algemene verklaringen dat het de traditie is van het dorp, dat de mensen in het dorp, oudere mensen, mannen en vrouwen het beslissen samen met jouw grootvader is een erg algemene boude verklaring. Het CGVS mag redelijkerwijze verwachten dat jouw moeder meer concreet kan aangeven en uitleggen wie de mogelijke actor van vervolging zal zijn, wie uiteindelijk de beslissing tot besnijdenis zal nemen, hoe zo'n proces verloopt en wie al dan niet bepaalt of en wanneer zo'n proces start. De vaststelling dat jouw moeder in eerste instantie niet verder komt dan louter algemene verklaringen over haar familie en die van jouw vader, en dat ze haar verklaringen enigszins aanpast aan de haar gestelde vragen, doet vragen rijzen omtrent de door jou en jouw moeder aangehaalde vrees voor een mogelijke besnijdenis in Nigeria. Het is bovendien opmerkelijk dat jouw moeder, die eerder verklaarde geen contact meer te hebben met jouw grootvader, plots terug contact heeft gezocht met hem, dit terwijl ze net vreest voor jouw besnijdenis en verklarende dat jouw grootvader mee deze beslissing neemt in het dorp (NPO p. 13-14).

Verder verklaart jouw moeder dat ze in haar dorp geen meisjes kende die niet waren besneden. Op de vraag of jouw moeder dorpen kent waar er meisjes zijn die niet werden besneden, verklaart ze dat de plaatsen waar ze niet besnijden in het Noorden zijn, maar niet veel (NPO p.16). Echter, er kan worden opgemerkt dat uit gegevens waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan het administratief dossier, er in Edo state 37.1% van de vrouwen VGV hebben ondergaan. In Anambra State bedraagt de prevalentie bv. 17,1 %. Dit in contrast tot de insinuatie van jouw moeder dat alle meisjes worden besneden. Bovendien kunnen er ernstige bedenkingen worden geplaatst bij haar uitspraak, uit informatie blijkt immers "Besnijdenis blijkt een intiem onderwerp te zijn en andere personen weten niet noodzakelijk of een vrouw al dan niet besneden is.". Het is dus wel zeer verwonderlijk dat jouw moeder dergelijke uitspraak doet. Gezien de prevalentiegraad in de staat waar jouw moeder en vader afkomstig van zijn, mag het CGVS redelijkerwijze verwachten dat jouw moeder de vrees ten opzichte van jou concreet kan maken en staven. Echter, zoals hierboven reeds opgemerkt, slaagt jouw moeder hier niet in.

Verder is het opmerkelijk dat jouw moeder verklaart dat de andere dochters van jouw grootvader, die een stuk jonger zijn dan jouw moeder, ook werden besneden, maar dat ze niet kan aangeven door wie ze werden besneden noch op welke leeftijd dit gebeurde (NPO p.15). Verder verklaarde jouw moeder dat de dochters van haar schoonzussen – de zussen van jouw vader – ook werden besneden (NPO p.8). **Het feit dat jouw moeder echter niet eens kan aangeven hoe deze meisjes heten, noch door wie ze werden besneden en hoe dit gebeurde, geeft blijk van slechts weinig interesse in de situatie van besnijdenis in haar eigen familie en in haar schoonfamilie en staat in fel contrast met haar beweerde vrees voor jouw besnijdenis.** Jouw moeder heeft niet aannemelijk kunnen maken dat ze je niet zou kunnen beschermen van de praktijk van VGV. Wanneer immers werd gevraagd hoe ze gedwongen zou worden om haar dochters te laten besnijden, verklaart ze louter "ze zullen je zeggen 'je moet uw baby besnijden', want het is traditie (..)" (NPO p.17). Het is echter vreemd dat jouw moeder er de facto van uitgaat dat je het slachtoffer zou worden van een mogelijke besnijdenis na een eventuele terugkeer naar Nigeria. Van jouw moeder (en vader) die dermate tegen de praktijk van VGV is gekant kan ten eerste verwacht worden dat ze meer moeite doet om haar familie en de dorpelingen (wie de concrete actor van vervolging dan ook zou mogen zijn) te overtuigen om af te zien van de toepassing

van VGV op jezelf. Ten tweede blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat het vooral de ouders van het kind zijn die de beslissing tot VGV nemen. Over de impact van de grootouders wordt volgende gezegd: "Volgens de paar studies die zich interesseren voor de betrokkenheid van andere familieleden, is de houding van de grootouders vrij onbeduidend. Hun mening kan worden beschouwd als die van een wijs persoon, zonder ander belang. Ook al proberen andere verwanten deze beslissing te beïnvloeden, toch beperken hun drukmiddelen zich in deze context tot bedreigingen in verband met de steun." Bovendien dient te worden opgemerkt dat "De volwassenen die een "slechte" beslissing voor hun eigen kind zouden nemen, zijn in ieder geval geen slachtoffer van geweld of worden niet met geweld bedreigd." De Nigeriaanse Staat heeft immers verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma's die strijden tegen VGV. De in mei 2015 getekende "Violence Against Persons (Prohibition) Act" verbiedt onder andere VGV. Twaalf staten beschikken daarenboven over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo State zou de wetgeving tegen VGV zelfs reeds bestaan sinds 1999. Deze wet voorziet een straf van minimum drie jaar gevangenschap of een boete van minimum 3.000 nairas, of beiden. **Jouw moeder is echter niet op de hoogte van het wetgevend kader rond VGV in Nigeria, en het feit dat VGV in verschillende Nigeriaanse staten en op federaal niveau strafbaar is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) (NPO p.17).** Op de vraag of jouw moeder naar de politie kan gaan of steun zoeken bij bepaalde organisaties, verklaart ze slechts "welke steun van organisaties? Ze doen het gewoon. Het gebeurt nog altijd. De politie spreekt zelfs niet over de zaak, het is een traditie kwestie, ze moeten zich er niet mee"(NPO op.17). Op de vraag wat jouw moeder weet over de wetgeving in Nigeria verklaart ze, "want het is traditie om elk meisje te besnijden". Gevraagd of het is toegestaan bij wet, verklaart ze "het is toegestaan, want als dit niet was, dan zouden ze het wel stoppen, maar het gebeurt nog steeds dus dat betekent dat het is toegestaan" (NPO p.18).

Indien jouw moeder werkelijk vreest dat VGV zal worden uitgevoerd op jou, is het niet aannemelijk dat ze hierover nog geen informatie heeft opgezocht.

Tot slot heeft jou moeder geen afdoende elementen aangebracht die de beoordeling dat jouw ouders zich elders in Nigeria kunnen vestigen kunnen wijzigen. Ze verklaart slechts dat ze niet voor altijd van jouw grootouders kan weglopen, en dat ze zich niet in het Noorden kan vestigen omdat Boko Haram er kinderen kidnap. Verder doet ze slechts blote beweringen dat jouw familie actief naar de andere plaatsen zoals Lagos zal gaan om haar dochters daar te komen besnijden (NPO p.17).

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat jouw moeder er niet in geslaagd is om – wat betreft genitale verminking van jezelf – een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Jouw moeder slaagt er niet in om een mogelijke actor van vervolging onmiddellijk concreet te maken. Gezien de prevalentiegraad van VGV in de staat waarvan jouw moeder en jouw vader afkomstig zijn, mag dit logischerwijze wel verwacht worden van jouw ouders. Ook de vaststellingen dat jouw moeder amper lijkt te hebben nagedacht heeft over hoe je te beschermen tegen VGV, dat ze niet op de hoogte is van de bestaande wetten tegen VGV of van instanties die in deze zin werk leveren, en dat uit objectieve informatie blijkt dat het vooral de ouders zijn die bepalen of VGV al dan niet zal plaatsvinden, leiden verder tot deze voorgaande conclusie.

Waar jouw moeder aanhaalt dat ze jou net als jouw zus A. in Nigeria niet naar school zal durven laten gaan uit vrees dat je gekidnapt zou kunnen worden door Boko Haram of bandieten (NPO p. 11,12), dient te worden vastgesteld dat deze vrees louter hypothetisch is, dat ze niet gebaseerd is op objectieve feiten en onvoldoende geconcretiseerd is voor uw persoonlijke situatie. Zo verklaarde jouw moeder dat ze niet wil dat jij naar school gaat in Nigeria omwille van het kidnappen van kinderen op school en dat er overal bandieten zijn die kinderen of volwassenen kunnen kidnappen in ruil voor losgeld (NPO p.12). Wanneer jouw moeder door de dossierbehandelaar wordt gevraagd of er ooit concrete incidenten van kidnapping gebeurden in haar dorp in Nigeria, verklaarde ze slechts vaagweg dat het overal in Nigeria gebeurt. Jouw moeder slaagt er niet in om concrete voorbeelden te geven van kidnappings. Ze verwijst slechts vaagweg naar auto's die op straat rijden en mensen, volwassen mensen kunnen oppakken. Verder verwijst ze naar reizigers die onderweg door herdersmannen uit de bush omsingeld worden en gekidnapt worden voor losgeld. Jouw moeder gevraagd naar specifieke data van kidnappings, blijft ze opnieuw het antwoord verschuldigd en merkt slechts op dat je het online kan opzoeken. Wanneer jouw moeder door de dossierbehandelaar wordt gevraagd of er ooit schoolkidnappings gebeurden in haar dorp, verklaarde ze dat het niet in haar dorp gebeurde, maar "die Lagos kant, het noorden, ze kidnappen mensen op school (...)"(NPO p.18).

Op geen enkel moment kan jouw moeder concrete voorbeelden geven van schoolkidnappings die gebeurden in haar directe omgeving, ze verwijst slechts in uiterst vage bewoordingen naar de algemene situatie in Nigeria (NPO p.19).

Wat betreft de algemene situatie in Nigeria kan het volgende worden opgemerkt:

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij en jouw ouders afkomstig zijn. Gezien jouw ouders verklaringen met betrekking tot hun herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in **de staten Edo en Anambra** te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Edo en Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Edo en Anambra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg volstaat een algemene verwijzing naar de algemene situatie in Nigeria niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming, maar dient de vrees voor vervolging in concreto te worden aangetoond. Hierboven werd echter reeds opgemerkt dat jouw moeder in jouw hoofde geen bewijs leverde dat je specifiek geraakt zou worden om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die jouw moeder neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

De uittreksels van het geboorteregister van jou en jouw zus B., bevatten louter persoonlijke gegevens die hier niet ter discussie staan. In de medische attesten VGV van jou en jouw zus wordt vastgesteld dat jullie geen vorm van VGV ondergingen. Het loutere feit dat je geen besnijdenis onderging is onvoldoende om aan te nemen dat er in jouw hoofde ook een risico bestaat dat je besneden zou worden. Jouw moeder slaagde er namelijk niet in om op basis van haar verklaringen dit risico in concreto aan te tonen. Het feit dat uit het medisch attest van jouw moeder blijkt dat zij wel een genitale verminking type II onderging, betekent echter niet dat jouw ouders je niet zouden kunnen beschermen tegen deze praktijk, noch dat jij er automatisch ook slachtoffer van zou worden in Nigeria. Immers, behoort jouw moeder tot een oudere generatie en dient de wijzigende context in Nigeria en het feit dat de prevalentie doorheen de jaren aanzienlijk is gedaald mee in rekening te worden genomen (zie landeninformatie). De neergelegde fiches van GAMS tonen bovendien nog eens aan dat uw ouders zich engageren om u te beschermen tegen elke vorm van VGV. Dit engagement is van cruciaal belang, aangezien de ouders de belangrijkste rol spelen in het beslissingsproces.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat jij en jouw moeder er niet in geslaagd zijn om een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat jouw zus A. X (CGVS 20/17300, O.V. 8.659.495) tegelijkertijd met jou op 03 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Jouw moeder haalde in haar hoofde dezelfde motieven aan als in jouw hoofde. Inzake het verzoek van jouw zus werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster beroept zich op de "Schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/6, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"Ten onrechte oordeelt het CGVS dat B. (gehoor van haar moeder) onvoldoende elementen naar voor heeft gebracht , waaruit moet blijken dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Verzoekster (moeder van B.) werd besneden. Verzoekers vrezen een gedwongen besnijdenis voor hun dochters.

Volgens het verslag van Wikipedia over de genitale verminking van vrouwen in Nigeria : « Hoewel de praktijk is afgenomen , zeggen activisten en wetenschappers dat er een culturele verschuiving nodig is om de praktijk af te schaffen , aangezien de nieuwe wet het bredere geweld tegen vrouwen in Nigeria niet alleen zal veranderen .

(...)

Ondanks de ernst van het probleem, beschouwen de praktiserende samenlevingen het alse en integraal onderdeel van hun traditie en culturele identiteit.

(...)

In de meeste gevallen is gedocumenteerd dat hun eigen familieleden , zoals ouders, voornamelijk moeder, grootouders en grootouders van de meisjes, de daders zijn van deze daad ».

(stuk 3)

Verzoekers vrezen vooral de grootouders en familieleden die hun kinderen kunnen kidnappen om hen te laten besnijden.

Bovendien vrezen verzoekers een kidnapping van hun dochters door Boko Haram of bandieten.

Verwerende partij beschouwt ten onrechte dat de vrees louter hypothetisch is.

De werkelijkheid en de omvang van het probleem blijken uit de voorgelegde persartikelen en internet verslagen : [...](stuk 4)

[citaat stuk 5]

Het gaat om eigen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming is de redenering van verwerende partij verkeerd.

Er is wel in Nigeria een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4 van Vreemdelingenwet.

De situatie is gespannen en gevaarlijk."

2.2. Verzoekster voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. web verslag :wikipedia « genitale verminking van vrouwen in Nigeria-nl.qiq.wiki

4. One world : « Kidnapping en kindsoldaten in Nigeria, 12.04.2017 ;

5. « 150-ta Nigeriaanse schoolieren ontvoerd uit school na aanval van gewapende rebellen. »"

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Voorafgaand dient opgemerkt dat verzoeksters ouders - ook in naam van verzoeksters zuster A. - reeds een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in België en dat de commissaris-generaal in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming besliste tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeksters ouders tekenden beroep aan tegen de beslissingen van de commissaris-generaal genomen in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissingen bevestigde (RvV 237.907 van 3 juli 2020). Verzoeksters ouders tekenden geen cassatieberoep aan bij de Raad van State tegen voormeld arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

6. Verzoeksters ouders vrezen dat verzoekster gedwongen zal besneden worden.

De loutere herhaling van de vrees voor besnijdenis in hoofde van verzoekster en een bijzonder summiere lezing van aangehaalde landeninformatie kan ingevolge de navolgende elementen uit de omstandige motivering inzake de situatie van verzoekster niet aangenomen worden als nuttig en concreet verweer.

De omstandige motivering stelt te dezen onder meer:

- verzoeksters moeder voert dezelfde vrees voor besnijdenis aan als deze die wordt aangevoerd in hoofde van haar zuster A.. Hoewel verzoekster nog niet was geboren op het moment van de eerste negatieve beslissing in hoofde van haar zuster A. en het daarop volgend verwerpingsarrest van de Raad, blijkt dat er geen wijziging is in de situatie op basis waarvan het CGVS en de Raad oordeelden inzake de vrees voor genitale verminking in hoofde van haar zus A..

- inzake verzoeksters zuster stelde de Raad in arrest 237.907 van 3 juli 2020 blijkens de voorliggende bestreden beslissing onder meer : *"In haar arrest van 03 juli 2020 benadrukte De RvV dat jouw ouders niet aannemelijk hebben gemaakt dat ze zich niet konden verzetten tegen de besnijdenis van hun dochter en dat de maatschappelijke norm die werd opgeworpen in het verzoekschrift rond de traditie van besnijdenis opzij kan worden geschoven zonder zich bloot te stellen aan een vluchtelingrechtelijke vervolging. Verder benadrukte de RvV dat er een Nigeria wel degelijk een draagvlak bestaat tegen VGV, blijkens de beschikbare landeninformatie dat er verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV. De RvV oordeelde verder dat ze niet inziet waarom jouw ouders zich niet elders zouden kunnen vestigen in Nigeria, gegeven de verschillende prevalentiecijfers per regio."*

- verzoeksters moeder haalt in onderhavig verzoek in verzoeksters hoofde geen elementen aan die de voormelde beoordeling in een ander daglicht kunnen stellen: (i) verzoeksters moeder kan op generlei wijze concreet maken door wie verzoekster zou worden besneden; (ii) het gedrag van verzoeksters moeder door haar contactneming met de grootvader van verzoekster is niet verzoenbaar met de aangevoerde vrees voor besnijdenis; (iii) de moeder van verzoekster heeft weinig interesse in de voorgehouden besnijdenissen van vrouwelijke familieleden; (iv) van verzoeksters moeder (en vader), gekant tegen de praktijk van VGV, kan worden verwacht worden dat ze inspanningen doet om haar familie en derden te overtuigen om af te zien van de toepassing van VGV op verzoekster, hetgeen des te meer geldt omdat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het vooral de ouders van het kind zijn die de beslissing tot VGV nemen.

- verzoeksters moeder is niet op de hoogte van het wetgevend kader rond VGV in Nigeria en het feit dat VGV in verschillende Nigeriaanse staten en op federaal niveau strafbaar is.

Het voorstaande vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent.

De loutere herhaling van de vrees voor besnijdenis in hoofde van verzoekster kan ingevolge de omstandige motivering inzake de situatie van verzoekster niet aangenomen worden als dienstig element.

Verzoekster beroept zich andermaal op dezelfde elementen die reeds werden beoordeeld in het kader van de weigeringsbeslissing. Het verzoekschrift bevat geen nuttig concreet verweer ten aanzien van de omstandige motivering in de bestreden beslissing aangaande de niet gegronde vrees voor besnijdenis en de daaraan verbonden bijgebrachte documenten.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoekster voert een vrees aan voor kidnapping door Boko Haram of bandieten.

Verder stelt verzoekster dat de situatie in Nigeria wegens het willekeurig geweld beantwoordt aan hetgeen omschreven is in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De loutere verwijzing naar twee persartikels kan echter niet aangenomen worden als een nuttige concrete weerlegging van de motivering die stelt:

“Waar jouw moeder aanhaalt dat ze jou net als jouw zus A. in Nigeria niet naar school zal durven laten gaan uit vrees dat je gekidnapt zou kunnen worden door Boko Haram of bandieten (NPO p. 11,12), dient te worden vastgesteld dat deze vrees louter hypothetisch is, dat ze niet gebaseerd is op objectieve feiten en onvoldoende geconcretiseerd is voor uw persoonlijke situatie. Zo verklaarde jouw moeder dat ze niet wil dat jij naar school gaat in Nigeria omwille van het kidnappen van kinderen op school en dat er overal bandieten zijn die kinderen of volwassenen kunnen kidnappen in ruil voor losgeld (NPO p.12). Wanneer jouw moeder door de dossierbehandelaar wordt gevraagd of er ooit concrete incidenten van kidnapping gebeurden in haar dorp in Nigeria, verklaarde ze slechts vaagweg dat het overal in Nigeria gebeurt. Jouw moeder slaagt er niet in om concrete voorbeelden te geven van kidnappings. Ze verwijst slechts vaagweg naar auto's die op straat rijden en mensen, volwassen mensen kunnen oppakken. Verder verwijst ze naar reizigers die onderweg door herdersmannen uit de bush omsingeld worden en gekidnapt worden voor losgeld. Jouw moeder gevraagd naar specifieke data van kidnappings, blijft ze opnieuw het antwoord verschuldigd en merkt slechts op dat je het online kan opzoeken. Wanneer jouw moeder door de dossierbehandelaar wordt gevraagd of er ooit schoolkidnappings gebeurden in haar dorp, verklaarde ze dat het niet in haar dorp gebeurde, maar “die Lagos kant, het noorden, ze kidnappen mensen op school (...)”(NPO p.18). Op geen enkel moment kan jouw moeder concrete voorbeelden geven van schoolkidnappings die gebeurden in haar directe omgeving, ze verwijst slechts in uiterst vage bewoordingen naar de algemene situatie in Nigeria (NPO p.19).

Wat betreft de algemene situatie in Nigeria kan het volgende worden opgemerkt:

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij en jouw ouders afkomstig zijn. Gezien jouw ouders verklaringen met betrekking tot hun herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in **de staten Edo en Anambra** te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Edo en Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Edo en Anambra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg volstaat een algemene verwijzing naar de algemene situatie in Nigeria niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming, maar dient de vrees voor vervolging in concreto te worden aangetoond. Hierboven werd echter reeds opgemerkt dat jouw moeder in jouw hoofde geen bewijs leverde dat je specifiek geraakt zou worden om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekster kan gelet op het voorstaande niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt evenmin, gelet op de voormelde motivering inzake de veiligheidssituatie, een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS